

A KÚRIA
v é g z é s e

Az ügy száma:	Kvk.IV.39.074/2026/11.
A tanács tagjai:	Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró Dr. Bögös Fruzsina bíró Dr. Dobó Viola bíró Dr. Sugár Tamás bíró
A kérelmező:	Tisztelet és Szabadság Párt (cím1.)
A kérelmező képviselője:	Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda Dr. Melléthei-Barna Márton Ádám ügyvéd (cím2.)
Az I. rendű érintett: Alap	Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő (cím3)
A II. rendű érintett:	Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zrt. (cím4)
Az I. és II. rendű érintettek képviselője:	Mayer és Társai Ügyvédi Iroda ügyintéző: Dr. Mayer Erika ügyvéd (cím5)
Az ügy tárgya: felülvizsgálata	választási ügyben hozott határozat bírósági
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a kérelmező
A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: határozata	a Nemzeti Választási Bizottság 189/2026. számú

Rendelkező rész

A Kúria

- a Nemzeti Választási Bizottság 189/2026. számú határozatának a hirado.hu Facebook oldalával kapcsolatos érdemi vizsgálat nélkül elutasított és felülvizsgálattal nem támadott részét nem érinti, egyebekben a határozatot megváltoztatja és a kifogást elutasítja;
- megállapítja, hogy a 10.000 (tízezer) forint nemperes eljárási illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

Az indítvány alapjául szolgáló tényállás

[1] A kérelmező 2026. március 21-én 15 óra 50 perckor a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 212. § (1) bekezdése alapján elektronikus levélben kifogást nyújtott be a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB), kifejtve, hogy az I. és a II. rendű érintettek megsértették a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában [jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség] és e) pontjában foglalt [a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás] alapelveit.

[2] A kifogás szerint a II. rendű érintett közpénzből működtetett M1 megnevezésű tájékoztató hírszolgálatán „2026. március 11. napján” közzétett hírműsorai az országgyűlési választásokon induló jelölő szervezetek közül kizárólag a Fidesz-KDNP párt témáit dolgozták fel, a hírszolgálatokban csaknem kizárólag a Fidesz-KDNP-hez köthető politikusokat és szakértőket szólaltattak meg, és a hírek mindegyikének a hangvétele a Fidesz-KDNP illetve az általa vezetett kormány tevékenységéről elismerő, pozitív volt, a kérelmező pártot és jelölő szervezetet pedig negatív színben tüntették fel, a kérelmezett jelölő szervezet képviselői a hírekben nem kaptak objektív megszólalási lehetőséget. Táblázatban bemutatta, hogy 2026. március 18. napján leadott, reggel 8 órai és a 10 órai Híradóból három-három, a déli adásból tizenkettő, a 18 órai és az este fél nyolcas Híradóból tizenhárom-tizenhárom, a 22 órai adásból pedig hét hír mivel volt kapcsolatos.

[3] A kérelmező szerint az érintettek által működtetett internetes híroldal, a hirado.hu médiatartalom-szolgáltatásában is megvalósult az esélyegyenlőség sérelme, amelynek alátámasztásául 2026. március 18-án megjelent 27 hírre utalt. Kitért továbbá arra, hogy ugyanezen a napon hasonló egyoldalúsággal jelentették meg a bejegyzéseket a hirado.hu Facebook oldalán is, a túlnyomórészt a hírműsorokban és a hirado.hu-n közzétett hírekből szerkesztett posztok közzététele során, ami a kérelmező szerint „Orbán Viktor és a Fidesz választási sikerének az előmozdítását” célozta. Ezzel kapcsolatban 40 bejegyzést jelölt meg.

[4] A kifogás előterjesztésének határidejével kapcsolatban előadta, hogy „tekintettel arra, hogy a sérelmezett gyakorlat 2026. március 18-án történt, ezért a kifogás március 21-én határidőben benyújtottnak tekintendő”.

[5] A kérelmező a kifogásában arra hivatkozott, hogy az érintettek a közmédia említett platformjain kizárólag a kormánypártok híreit, a választási kampányban számukra fontos témákat közvetítette, csak az ő politikusait, szakértőit szólaltatta meg, ugyanakkor a

híreiben kifejezetten a kérelmező és Magyar Péter ellen kampányolt folyamatosan negatív színben feltüntetve a Fidesz politikai ellenfeleit. Az érintetteknek ezen magatartása sérti a választási törvénynek a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőséget előíró és a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlásra vonatkozó alapelveit, és kockáztatja a választás tisztaságát is azzal, hogy ellehetetleníti a választópolgárok tömegei számára a hiteles tájékozódás alapján történő döntés meghozatalát.

[6] A kérelmező az Alkotmánybíróság és a Kúria gyakorlata alapján utalt arra, hogy megbomlik a választási versengésbeli esélyegyenlőség akkor, ha valamely jelölő szervezet vagy jelölt a kampány időszakában olyan támogatásban részesül, olyan segítséget kap, amely őt ésszerű indok nélkül privilegizálja más szervezetekhez és jelöltekhez képest. Ilyen támogatásnak tekintve az érintettek által közpénz felhasználásával működtetett platformokat, így az álláspontja szerint az érintettekkel szemben is érvényesülnie kell a Ve. alapelveinek.

[7] A kifogásban hivatkozott a Kúria hasonló tárgyú ügyben hozott Kvk.V.39.043/2026/6. számú határozatában foglaltakra, amelyben a március 5-én folytatott médiatevékenységekkel kapcsolatban helybenhagyta az NVB 131/2026. számú azon határozatát, amelyben kimondta, hogy a II. rendű érintett megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, esélyegyenlőség a jelöltek és jelölő szervezetek között alapelveit azzal, hogy az M1 megnevezésű tájékoztató hírcsatornáján a Híradó című adásban, nagyrészt a Fidesz-KDNP-hez köthető politikusokat és szakértőket szólaltatott meg, a hirado.hu médiatartalom-szolgáltatásában nagyrészt Fideszes politikusok tartalmait osztotta meg, valamint a Facebook oldalán túlnyomórészt a Fidesz - Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata Néppárt vonatkozásában számoltak be az eseményekről vagy megszólalásokról. Az NVB a határozatában az érintetteket a további jogsértéstől eltiltotta és kötelezte arra, hogy a Híradóra és a hirado.hu-ra vonatkozó döntését 3 napon belül tegye közzé a műsorában, illetve az oldalán. Ennek a kötelezésnek azonban a médiaszolgáltató nem tett eleget és tovább folytatta jogsértő tevékenységét még azt követően is, hogy az NVB a március 11-i hírműsorainak, híroldalának és Facebook oldalának az esélyegyenlőséget és a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás választási alapelveket sértő médiatevékenysége miatt a 158/2026. számú határozatában ismét eltiltotta a jogsértéstől és bírság megfizetésére kötelezte.

[8] A kérelmező szerint az érintettek szándékosan és tudatosan szembeszegülnek a hivatkozott döntésekkel, ami a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjának a megsértése mellett a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában megkövetelt jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás sérelmét is jelenti.

[9] A kifogás utalt arra, hogy a választási kampány ideje alatt a kérelmező naponta, így március 18-án is több kampányeseményt tartott, amikről az érintettek is értesülhettek, azonban nem állt szándékukban sem széleskörű, kiegyensúlyozott és pártatlan tájékoztatást nyújtani, médiatartalmaiban és az ahhoz kapcsolódó közösségi médiás oldalain az esélyegyenlőséget biztosítani.

A Nemzeti Választási Bizottság határozata

[10] Az NVB a 2026. március 23-án kelt, bírósági felülvizsgálati kérelemmel támadott határozatával a kifogást a lineáris műsorszolgáltatással és az internetes médiatartalommal kapcsolatban a Ve. 209. § (1) bekezdésére és a 215. § b) pontjára hivatkozással érdemi vizsgálat nélkül elutasította, kifejtve, hogy „a kifogást a 2026. március 11. napján közzétett

tartalmakkal összefüggésben március 14. napján 16 óráig lett volna köteles előterjeszteni, a március 21. napján előterjesztett beadvány” elkésett.

[11] Az NVB határozata a kifogás hirado.hu Facebook oldalra vonatkozó része tekintetében azt állapította meg, hogy a kérelmező megjelölte a Facebook oldal panaszolt bejegyzéseit, de azok mellett csak egy-egy témakört, illetve jelöltet vagy jelölő szervezetet tüntetett fel, részletesen azonban nem indokolta, hogy az adott tartalom milyen okból jogsértő. A Kúria Kvk.VI.39.061/2026/4. számú végzésére hivatkozva hangsúlyozta, hogy a kifogásban azt is be kell mutatni, hogy a bizonyíték miért alkalmas a jogsértés bizonyítására, azaz ki kell fejteni az adott bizonyíték tartalmi minősítését és bizonyító erejét. Az állított jogszabálysértés jellegétől függ, hogy mennyi bizonyítékot kell csatolni, minden választási ügyben egyedileg kell vizsgálni azt, hogy a kifogás megfelel-e a Ve. 212. § (2) bekezdés b) pontjában előírt tartalmi követelménynek. Rámutatott, hogy a kúriai joggyakorlat alapján a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esélyegyenlőség elvének sérelme nem állapítható meg ömlesztett linkek felsorolásával szereplő listák, illetve azokat általánosságban értékelő következtetések alapján, ugyanis a kifogásban kimunkálandó a listákon szereplő egyes elemek tartalmi minősítése is. Ennek hiányában a kifogást ezen részében a Ve. 215. § c) pontja alapján szintén érdemi vizsgálat nélkül utasította el.

A bírósági felülvizsgálati kérelem

[12] A kérelmező felülvizsgálati kérelmében az NVB határozatának a Ve. 231. § (5) bekezdés b) pontja alapján történő megváltoztatását és a kifogás érdemi vizsgálatát kérte, előadva, hogy az sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését, a Ve. 46. § (1) bekezdés d) pontját, Ve. 14. § (1) bekezdését, valamint a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjait. Kifejtette, hogy a kifogásban egy alkalommal elírás folytán tüntette fel a március 11-i időpontot, de összesen 72 alkalommal 2026. március 18. napját jelölte meg a jogsértés pontos időpontjaként, ezek közül 67 alkalommal az esemény nap, óra, perc pontosságú bekövetkezését is, azonban az NVB sem ezt, sem a benyújtási határidő megtartottsága körében kifejtett érvelését annak ellenére nem vette figyelembe, hogy kötelessége lenne, hogy egy-egy jogsértés pontos időpontját tisztázza, különösen akkor, ha annak eljárásjogi következménye lehet.

[13] A bírósági felülvizsgálati kérelem hivatkozott az NVB 2026. március 20-ai üléséről készült jegyzőkönyvére és a kérelemhez csatolt feljegyzésre, amelyek az álláspontja szerint azt támasztják alá, hogy az NVB ülésén szövegszerű módosító javaslatot egyik delegált tagnak sem volt lehetősége megfogalmazni, ami már önmagában is azt eredményezi, hogy „súlyosan jogsértőek voltak az NVB 2026. március 20-ai ülésen meghozott döntések”.

[14] Az NVB elnöke a fentiekhez kapcsolódva az iratokat azzal a nyilatkozattal küldte meg a Kúriához, hogy az indítványtételi jog fennállásától függetlenül a határozatok meghozatala során a szavazati arányok és a meghozott határozatok nem változtak volna, hiszen a listát állító jelölő szervezetek által delegált tagok szavazati joggal nem rendelkeznek.

[15] Az érintettek az NVB határozatának helybenhagyását kérték, előadva, hogy a kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelme érdemi elbírálásra alkalmatlan. Kifejtették, hogy a kérelmező bár felsorolja, hogy meglátása szerint az NVB határozata mely jogszabályi rendelkezéseket sérti, azonban azt nem indokolja, nem fejt ki, hogy miben áll az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének, a Ve. 46. § (1) bekezdés d) pontjának, a Ve. 14. § (1) bekezdésének és a felhívott alapelvi rendelkezéseknek a sérelme. Az észrevétel szerint a

kérelmező által csatolt NVB jegyzőkönyv és aláírás és személy azonosítása nélküli „Feljegyzés” nem releváns érv a felülvizsgálni kért határozat jogszerűségének elbírálásához, azok egy általános ügyrendi vitát dokumentálnak, azonban nem igazolják azt, hogy az oksági kapcsolatban állt volna a Ve. 215. § szerinti elutasítással.

[16] Az eljárás során egyéb féll a Tisztelet és Szabadság Párt jelölő szervezet Nemzeti Választási Bizottságba delegált tagja nyilatkozatot tett és iratot csatolt a megbízott tagok szöveges javaslattételi jogával kapcsolatban.

A Kúria döntése és jogi indokai

[17] A bírósági felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos, a kifogás nem alapos.

[18] A kérelmező érintettsége körében kétség nem merült fel, azt a Kúria a Ve. 222. § (1) bekezdése alapján elfogadta. A kérelmező a Ve. 224. § (2) bekezdésében biztosított törvényi határidőben, ügyvéd útján nyújtotta be a bírósági felülvizsgálati kérelmet, továbbá annak tartalma megfelel a Ve. 224. § (3) bekezdésében rögzített követelményeknek, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelmet érdemben bírálta el.

[19] Az NVB a támadott határozatában az M1 csatorna Híradó hírműsora és a hirado.hu internetes felület tekintetében a kifogást elkészség miatt, a hirado.hu Facebook oldala tekintetében a Ve. 212. § (2) bekezdés b) pontja szerinti bizonyítékok csatolására vonatkozó mulasztás miatt a Ve. 215. § c) pontja alapján utasította el érdemi vizsgálat nélkül. A kérelmező a felülvizsgálati kérelmében ez utóbbi okot nem kifogásolta, ezért az erre vonatkozó felülvizsgálati kérelem hiányában a Kúria nem vizsgálhatta az NVB határozatának a hirado.hu Facebook oldalával kapcsolatos érdemi vizsgálat nélkül elutasított részét.

[20] Az elkészség kapcsán a Kúria a következőkre mutat rá. A Ve. 209. § (1) bekezdése kimondja, hogy a kifogást úgy kell benyújtani, hogy az legkésőbb a sérelmezett jogszabálysértés elkövetésétől számított harmadik napon megérkezzen a kifogás elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező választási bizottsághoz. A Kúria megállapította, hogy a kérelmező a kifogását kifejezetten a 2026. március 18-án történt és a kifogásban felsorolt tartalmak tekintetében terjesztette elő – kifejezetten megjelölve a 2026. március 18-ai időpontot –, így a beadvány tartalma alapján kétségtelenül megállapítható, hogy a kérelmező által egy alkalommal a jogsértés időpontjaként megjelölt 2026. március 11-ei dátum elírás folytán került feltüntetésre. Mindezer a sérelmezett jogszabálysértés időpontja a kifogás alapján is 2026. március 18. volt, ehhez képest a 2026. március 21-én 15 óra 50 perckor előterjesztett kifogás határidőben érkezett, azt tehát – egyéb érdemi vizsgálat nélküli elutasítási ok hiányában – érdemben kellett volna vizsgálni.

[21] A Kúria az érintettek észrevételében foglaltakra tekintettel hangsúlyozza, hogy a kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelme a kifogás határidőben való előterjesztésének megállapítására és ennek folytán a kifogás érdemi elbírálására irányult. A kérelmező a bírósági felülvizsgálati kérelmében az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének, a Ve. 46. § (1) bekezdés d) pontjának, a Ve. 14. § (1) bekezdésének, valamint a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjainak sérelme tekintetében indokolást nem adott elő, így azokat külön érdemben értékelni nem lehetett, azonban ez nem képezte annak akadályát, hogy a Kúria a kifogásban előadottakat vizsgálja.

[22] A Ve. 218. § (1) bekezdése szerint a választási bizottság a kifogásról a rendelkezésre álló adatok alapján dönt. A kifogás elbírálásához szükséges tények előadása és bizonyítása a kifogás benyújtóját terheli. Annak érdekében, hogy a sommás, koncentrált választási eljárásban érdemben elbírállható kifogás álljon a választási szerv rendelkezésére, a Ve. szigorú tartalmi követelményeket támaszt a kifogással szemben. Az Alkotmánybíróság szerint a jogorvoslathoz való jog az Alaptörvényben rögzített alapjog, amely törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges [18/2017. (VII. 18.) AB határozat]. A Ve. a 212. § (2) bekezdés a) - e) pontjaiban a kifogásra vonatkozóan kötelező („tartalmaznia kell”) követelményeket támaszt. A kifogásnak a b) pontban foglalt tartalmi elem: a jogszabálysértés bizonyítékait is tartalmaznia kell. Ez a követelmény nem azt jelenti, hogy a kifogásban elegendő formálisan csak a bizonyítékra utalni, hanem azt, hogy a kifogáshoz csatolni kell azt a bizonyítékot, amely a kifogás benyújtójának a jogsértés tényére vonatkozó állítását bizonyítja. Ezen túlmenően a kifogásban azt is elő kell adni, azt is be kell mutatni, hogy a bizonyíték miért alkalmas a jogsértés bizonyítására, azaz ki kell fejteni az adott bizonyíték tartalmi minősítését és bizonyító erejét {Kvk.VI.39.061/2026/4., indokolás [26]-[28]}.

[23] A Kúria gyakorlata szerint minden választási ügyben egyedileg kell vizsgálni azt, hogy a kifogás megfelel-e a Ve. 212. § (2) bekezdés b) pontjában előírt tartalmi követelménynek. A Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alapelvnek, a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőségnek a sérelme kifejezetten olyan jogsértés, amely – mivel különböző jelöltek, jelölő szervezetek helyzetével kapcsolatos összehasonlítást igényel – a bizonyítékok rendszerben való bemutatását kívánja meg {Kvk.VI.39.061/2026/4., indokolás [29]-[30], Kvk.VII.39.064/2026/6., indokolás [16]}.

[24] A kérelmező a kifogásában táblázatos formában, megjelenési időpont, cím és link feltüntetésével közzétett médiatartalmakat jelölt meg és azok általános értékelésére alapította a választási alapelvek megsértésére vonatkozó következtetéseit. A kifogásában azonban egyáltalán nem munkálta ki, nem részletezte, hogy a táblázatban szereplő egyes elemeket a kérelmező hírfolyamából mi alapján választotta ki, más elemeket miért hagyott figyelmen kívül, a kiválasztott elemek közül melyek és miért minősülnek kampánytevékenységnek, azoknak mi a releváns rövid tartalma, és ezeket a releváns tartalmakat egyedileg nem értékelte, nem minősítette, továbbá nem jelölte meg, hogy milyen, a kérelmezőhöz köthető eseményről való híradást hiányol. A Kúria megállapította, hogy a kifogásban egymás után szereplő különböző médiaesemények egy része a kormányzati tevékenységhez, míg más része a választási kampányhoz kapcsolódik, azonban a kérelmező azokat tartalmuk alapján nem választotta el, holott az alapelvi sérelmek vizsgálata szempontjából a megítélésük különböző. Sem a Nemzeti Választási Bizottságnak, sem a Kúriának nincs lehetősége ezen események szétválogatására a választási alapelvek sérelmének vizsgálatakor egyrészt azért, mert a felhasználásra alkalmas bizonyítékok benyújtása a kérelmező feladata, másrészt, ha a kérelmet elbíráló szerv válogatná ki az ömlesztett eseménysorból a választási alapelvet sértő egyes eseményeket, úgy a „fegyveregyenlőség” sérelme is felmerülhetne.

[25] A kifogás az érdemi indokolás körében hivatkozott a 131/2026. NVB határozatot elbíráló Kvk.V.39.043/2026/6. számú végzésre – a kifogás tartalma alapján – annak figyelembevételét kezdeményezte. Ezzel kapcsolatban a Kúria rögzíti, hogy az Alkotmánybíróság a 1147/2026. (III. 24.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) a Kvk.V.39.043/2026/6. számú végzés alaptörvény-ellenességét állapította meg és megsemmisítette azt.

[26] Az Abh. szerint a választási kampányban más időszakokhoz képest is különösen nagy jelentősége van a választópolgárok minél teljesebb körű tájékoztatásának. Az Alkotmánybíróság a demokratikus jogállamiság elvéből következően elvárásként fogalmazta

meg, hogy a népképviselői szervek megválasztására demokratikus közvélemény és a választók minél megalapozottabb döntése alapján kerüljön sor. A szabad és demokratikus választásokhoz hozzátartozik, hogy a médiaszolgáltatók a megfelelő tájékoztatáshoz kapcsolódó alkotmányos felelősségük szerint járnak el. A választási kampányban érvényesülnie kell a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esélyegyenlőségnek, aminek az érvényesülése és érvényesítése a választási kampányról, a jelölőszervezetekről és jelöltekről tájékoztatást adó médiaszolgáltatókat is terheli. Ennek megfelelően a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja a sajtószabadságnak, azon belül a szerkesztői szabadságnak is az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti korlátja.

[27] Az Alkotmánybíróság rámutatott, hogy a médiaszolgáltatókra vonatkozóan a Ve. nem tartalmaz konkrét tiltó szabályokat, nem határoz meg kvótákat, ezért a jogalkalmazóra tartozik annak felelőssége, hogy egy konkrét esetben mérlegelje azt, hogy a médiaszolgáltató általi közlés sérti-e az esélyegyenlőséget.

[28] Az Abh. kitért arra, hogy „az esélyegyenlőség megvalósulása nem értelmezhető csupán matematikai műveletként, hiszen a megjeleníthetőségre egyéb tényezők, körülmények is hatással lehetnek. Különösen ilyen objektív eredetű körülmény lehet az országos közszolgálati médiaszolgáltatóknál megjelenő tartalom esetén, ha az egyik jelölő szervezet több eseményt szervez, több jelöltje lép a nyilvánosság elé, míg egy másik jelölő szervezet kevesebb rendezvénnyel és jelölttel lép nyilvánosság elé. A jelölő szervezetek, jelöltjeik között általánosságban objektív különbség lehet a nyilvánosság előtt megjelenésük számát és közérdeklődésre számot tartó eseményeiket, illetve a közfeladatokhoz kapcsolódóan viselt tisztségüket illetően. Utóbbiakra vonatkozóan nyilvánvalóan nem elvárható, hogy a választási kampány során e minőségükben ne nyilvánuljanak meg, s ugyanígy nem várható a médiaszolgáltatótól az sem, hogy őket elhallgassa, vagy elhallgattassa. A kormány, az országgyűlés stb. nyilvánvalóan a választási kampány idején is működik. Nincs olyan szabály, amely az objektív különbségek kiegyenlítését a sajtó számára kötelezővé tenné [vesd össze a Ve. politikai reklámokra és politikai hirdetésre vonatkozó rendelkezéseivel]. Az viszont elvárás, hogy indokolatlan, önkényes előnyben vagy hátrányban részesítés ne történjék.” Az Abh. szerint a közszolgálati médiát nem terheli olyan kötelezettség, hogy a kampányban résztvevő minden egyes jelölő szervezetről vagy jelöltekről mindenben azonos módon, helyen, időben és terjedelemben tájékoztasson.

[29] A kifejtettekből következően a médiatartalom tartalmi kiegyensúlyozottságát érintő kifogásban részletesen be kell mutatni az arra vonatkozó érvrendszert, ami annak megállapítására vezethet, hogy a médiaszolgáltató általi közlés mennyiben és milyen okból sérti az esélyegyenlőséget, továbbá csatolni kell azok bizonyítékait is. Az Abh.-ból is következően a kifogás benyújtójának nemcsak a sérelmezett médiaeseményeket kell bemutatni, hanem meg kell jelölnie azokat a konkrét kampányeseményeket vagy nyilatkozatokat, amivel igazolni lehet, hogy a média által bemutatottakkal párhuzamosan a kifogást benyújtó jelölő szervezet „ugyanolyan intenzitású” kampányeseményéről a média nem tudósított. Jelen ügyben a kifogás ilyen előadást nem tartalmaz.

[30] A Kúria joggyakorlata szerint a jogorvoslatot előterjesztő fokozott felelőssége, hogy azt milyen tartalommal és bizonyítékkal nyújtja be (Kvk.III.39.172/2024/4.). A választási eljárásban a Ve. által előírt rövid jogvesztő határidők és az eljárás sommás jellege miatt hiánypótlási felhívás kibocsátására és a kifogás benyújtását követő kiegészítésre nincs mód. Mindez azt jelenti, hogy a választási szervek és a bíróságok is minden esetben a jogorvoslati kérelem benyújtásakor eléjük tárt bizonyítékok és dokumentumok alapján hozzák meg döntésüket (Kvk.IV.37.316/2014/2., Kvk.IV.37.990/2014/3., Kvk.I.38.024/2014/3., Kvk.IV.37.531/2018/2., Kvk.III.37.656/2019/3., Kvk.IV.38.228/2019/2.).

[31] A Kúria jelen ügyben a kifejtettek figyelembevételével mellett megállapította, hogy a kifogás nem tartalmaz a Ve. alapvető sérelmének mérlegeléséhez szükséges olyan konkrét eseményt, nyilatkozatot, ami alátámasztotta volna, hogy a kérelmező jelölő szervezetként ugyanolyan intenzitással a közvélemény figyelmébe került konkrét tevékenységével, mint ahogyan a kifogásban foglaltak szerint az érintettek által közzétett tartalmakban megjelenő másik jelölő szervezet. Nem volt tehát olyan körülmény, ami a kifogás megalapozottságát alátámaszthatta volna.

[32] A Kúria utal arra, hogy az Abh. szerint általánosságban valamely híradóban és ismétléseiben lineárisan és online közvetített műsorok darabszáma és jelölő szervezethez kapcsolódása önmagában nem alapozhatja meg a marasztalást az esélyegyenlőség alapvető sérelmét illetően. Vagyis a választási esélyegyenlőség nem sérül, ha a közszolgálati műsorszórás leköveti azon tényeket, hogy az adott időszakban az egyik jelölő szervezethez több esemény köthető, mint a másikhoz. A választási kifogásban nem elég a tudósítások számát összehasonlítani, hanem a meghozott választási bizottsági döntésnek a benyújtott kifogás alapján azt is alá kell tudnia támasztani, hogy az eltérésnek nem volt objektív oka. Ebből következően önmagában a kifogásban felsorolt tartalmak megjelölése nem lehetett alkalmas arra, hogy a Kúria a kifogásban hivatkozott alapelvek sérelmét megállapítsa.

[33] A kifejtettek alapján a Kúria az NVB határozatát a Ve. 231. § (5) bekezdés b) pontját alkalmazva megváltoztatta, a kifogást érdemben vizsgálta és azt a Ve. 220. § alkalmazásával elutasította.

[34] A kérelmező a bírósági felülvizsgálati kérelmében általánosságban hivatkozott arra, hogy az NVB ülésén a delegált tagok nem tehetek szövegszerű módosító javaslatot, azonban – túl azon, hogy mindezt a 2026. március 20-i üléssel kapcsolatban állította és ahhoz kapcsolódó feljegyzést csatolt, holott az NVB 2026. március 23-ai ülésén hozta meg a jelen ügyben sérelmezett 189/2026. határozatot – egyáltalán nem indokolta, hogy az milyen módon hatott ki a támadott NVB döntésre.

A döntés elvi tartalma

[35] *A kifogást előterjesztő fokozott felelőssége, hogy azt milyen tartalommal és bizonyítékkal nyújtja be. A kifogás elbírálása során az abban foglalt bizonyítékok és dokumentumok alapján lehet döntést hozni.*

Záró rész

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelemről a Ve. 229. § (2) bekezdésére alapítottnan nemperes eljárásban döntött.

[37] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés s) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (5) bekezdésében meghatározott mértékű, 10.000 forint összegű közigazgatási nemperes eljárási illeték a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 35. § (1) bekezdése

folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[38] A határozat elleni további jogorvoslat lehetőségét a Ve. 232. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. március 30.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
előadó bíró

Dr Bögös Fruzsina. s.k.
bíró

Dr. Dobó Viola s.k.
bíró

Dr. Sugár Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő